

SEJM
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

IV kadencja

Prezes Rady Ministrów

RM 10-87-02

Druk nr 732
Warszawa, 16 lipca 2002 r.

Pan

Marek Borowski

Marszałek Sejmu

Rzeczypospolitej Polskiej

Na podstawie art. 118 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. przedstawiam Sejmowi Rzeczypospolitej Polskiej projekt ustawy

- o zmianie ustawy o odpadach, ustawy o opakowaniach i odpadach opakowaniowych, ustawy o obowiązkach przedsiębiorców w zakresie gospodarowania niektórymi odpadami oraz o opłacie produktowej i opłacie depozytowej oraz ustawy o wprowadzeniu ustawy - Prawo ochrony środowiska, ustawy o odpadach oraz o zmianie niektórych ustaw.

W załączeniu przedstawiam także opinię dotyczącą zgodności proponowanych regulacji z prawem Unii Europejskiej.

Ponadto uprzejmie informuję, że do prezentowania stanowiska Rządu w tej sprawie w toku prac parlamentarnych został upoważniony Minister Środowiska.

Z wyrazami szacunku

(-) Leszek Miller

USTAWA

z dnia

2002 r.

o zmianie ustawy o odpadach, ustawy o opakowaniach i odpadach opakowaniowych, ustawy o obowiązkach przedsiębiorców w zakresie gospodarowania niektórymi odpadami oraz o opłacie produktowej i opłacie depozytowej oraz ustawy o wprowadzeniu ustawy – Prawo ochrony środowiska, ustawy o odpadach oraz o zmianie niektórych ustaw.

Art. 1.

W ustawie z dnia 27 kwietnia 2001r. o odpadach (Dz. U. Nr 62, poz. 628 i z 2002 r. Nr 41, poz. 365) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 4 w ust. 1 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) warunki, w których uznaje się, że odpady posiadają właściwości wymienione w załączniku nr 4 oraz sposób ustalenia, że odpady nie stanowią odpadów niebezpiecznych.”;

2) w art. 5 w pkt 2 wyrazy „zapobiec ich powstawaniu” zastępuje się wyrazami „zapobiec powstawaniu odpadów”;

3) w art. 13 po ust. 4 dodaje się ust. 4a w brzmieniu:

„4a. Wniosek o wydanie decyzji, o której mowa w ust. 4, zawiera:

- 1) wyszczególnienie rodzajów odpadów przewidywanych do unieszkodliwiania; w przypadku gdy określenie rodzaju jest niewystarczające do ustalenia zagrożeń, jakie te odpady mogą powodować dla środowiska, właściwy organ może wezwać wnioskodawcę do podania podstawowego składu chemicznego i właściwości odpadów,
- 2) określenie ilości odpadów poszczególnych rodzajów poddawanych unieszkodliwianiu w okresie roku,
- 3) oznaczenie miejsca prowadzenia działalności w zakresie unieszkodliwiania odpadów,
- 4) szczegółowy opis stosowanych metod unieszkodliwiania odpadów,
- 5) proponowany czas obowiązywania decyzji.”;

4) w art. 15 po ust. 5 dodaje się ust. 5a w brzmieniu:

„5a. Przedsięwzięcia priorytetowe, o których mowa w ust. 5, są finansowane ze środków publicznych.”;

5) w art. 15 ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. Minister właściwy do spraw środowiska, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw finansów publicznych, może określić, w drodze rozporządzenia, szczegółowe warunki oraz sposób finansowania przedsięwzięć priorytetowych o charakterze ponadwojewódzkim, o których mowa w ust. 5, kierując się potrzebą utworzenia i utrzymania w kraju zintegrowanej i wystarczającej sieci instalacji i urządzeń do unieszkodliwiania odpadów.”;

6) w art. 17 ust. 1 - 3 otrzymują brzmienie:

„1. Wytwórca odpadów, z zastrzeżeniem ust. 2, jest obowiązany do:

1) uzyskania decyzji zatwierdzającej program gospodarki odpadami niebezpiecznymi, jeżeli wytwarza odpady niebezpieczne w ilości powyżej 0,1 Mg rocznie,

2) przedłożenia informacji o wytwarzanych odpadach oraz o sposobach gospodarowania wytworzonymi odpadami, jeżeli wytwarza odpady niebezpieczne w ilości do 0,1 Mg rocznie albo powyżej 5 Mg rocznie odpadów innych niż niebezpieczne.

2. Wytwórca odpadów jest obowiązany do uzyskania pozwolenia na wytwarzanie odpadów, które powstają w związku z eksploatacją instalacji, jeżeli wytwarza powyżej 1 Mg odpadów niebezpiecznych rocznie lub powyżej 5 tysięcy Mg odpadów innych niż niebezpieczne rocznie.

3. W pozwoleniu, o którym mowa w ust. 2, uwzględnia się odpady niebezpieczne i odpady inne niż niebezpieczne bez względu na ich ilość.”;

7) w art. 24 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Informacje o wytwarzanych odpadach oraz sposobach gospodarowania wytworzonymi odpadami przedkłada się właściwemu organowi w terminie 30 dni przed rozpoczęciem działalności powodującej powstawanie odpadów lub zmianą tej działalności wpływającą na ilość lub rodzaj wytwarzanych odpadów lub sposobów gospodarowania nimi; informację przedkłada się w trzech egzemplarzach.”;

8) w art. 24 ust. 9 otrzymuje brzmienie:

„9. Jeden egzemplarz informacji o wytwarzanych odpadach oraz o sposobach gospodarowania wytworzonymi odpadami, a także decyzji, o których mowa w ust. 5, 6 i ust. 8, wojewoda lub starosta przekazuje właściwemu marszałkowi województwa oraz wójtowi, burmistrzowi lub prezydentowi miasta.”;

9) w art. 29 w ust. 2 skreśla się wyrazy „niebezpiecznych” oraz „niebezpieczne”;

10) w art. 33:

a) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Minister właściwy do spraw gospodarki, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw środowiska, może określić, w drodze rozporządzenia, rodzaje odpadów, których zbieranie lub transport nie wymaga zezwolenia na prowadzenie działalności w zakresie zbierania lub transportu odpadów, oraz podstawowe wymagania dla zbierania lub transportu tych rodzajów odpadów, kierując się właściwościami odpadów oraz

oddziaływaniem na środowisko poszczególnych rodzajów działalności w zakresie zbierania lub transportu odpadów.”;

b) po ust. 4 dodaje się ust. 4a w brzmieniu:

„4a. Minister właściwy do spraw gospodarki, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw środowiska, może określić, w drodze rozporządzenia, rodzaje odpadów, których odzysk lub unieszkodliwianie nie wymaga zezwolenia na prowadzenie działalności w zakresie odzysku lub unieszkodliwiania odpadów, oraz podstawowe wymagania dla odzysku lub unieszkodliwiania tych rodzajów odpadów, kierując się właściwościami odpadów oraz oddziaływaniem na środowisko poszczególnych rodzajów działalności w zakresie odzysku lub unieszkodliwiania odpadów.”;

c) po ust. 5 dodaje się ust. 5a – 5c w brzmieniu:

„5a. Starosta skreśla z rejestru, o którym mowa w ust. 5, posiadacza odpadów w przypadku:

- 1) złożenia przez tego posiadacza wniosku o skreślenie z rejestru,
- 2) upływu terminu wstrzymania działalności określonego w decyzji o wstrzymaniu działalności.

5b. Skreślenia, o którym mowa w ust. 5a, dokonuje się w drodze decyzji.

5c. Kopię decyzji, o której mowa w ust. 5b, starosta przekazuje marszałkowi województwa.”;

11) w art. 37 ust. 7 otrzymuje brzmienie:

„7. Dostęp do wojewódzkiej bazy danych posiadają: minister właściwy do spraw środowiska, Główny Inspektor Ochrony Środowiska, wojewoda, starosta, wójt, burmistrz lub prezydent miasta, wojewódzki inspektor ochrony środowiska oraz urząd statystyczny.”;

12) w art. 39:

a) w ust. 2 wyrazy „spalane z odzyskiem energii” zastępuje się wyrazami „poddawane innym procesom odzysku”,

b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Jeżeli regeneracja lub inne procesy odzysku olejów odpadowych są niemożliwe, dopuszcza się ich unieszkodliwianie.”;

13) w art. 40 w ust. 6 i 7 wyraz "tonę" zastępuje się wyrazem "Mg";

14) w art. 41 w ust. 4 dodaje się pkt 4 w brzmieniu:

"4. powyżej 25 mg rtęci na celę, z wyjątkiem baterii manganowo - alkalicznych, w których poziom wagowo rtęci nie powinien przekraczać 0,025%.”;

15) w art. 45 ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Posiadacz odpadów, który w instalacjach innych niż spalarnie odpadów przekształca termicznie odpady niebezpieczne, jest obowiązany do przestrzegania wymagań, o których mowa w ust. 1 i 2.”;

16) w art. 46 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Posiadacz odpadów, który w instalacjach innych niż spalarnie odpadów przekształca termicznie odpady inne niż niebezpieczne, jest obowiązany do przestrzegania wymagań, o których mowa w ust. 1.”;

17) w art. 48 ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Przepisy ust. 1-4 stosuje się odpowiednio do posiadacza odpadów, który w instalacjach i urządzeniach innych niż spalarnie odpadów przekształca termicznie odpady niebezpieczne, o których mowa w art. 45 ust. 4 i art. 46 ust. 2.”;

18) w art. 49:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Kierownikiem spalarni odpadów może być wyłącznie osoba, która posiada świadectwo stwierdzające kwalifikacje w zakresie gospodarowania odpadami.”;

b) ust. 7 otrzymuje brzmienie:

„7. Przepisy ust. 1 – 6 stosuje się odpowiednio do kierownika innej instalacji, w której są termicznie przekształcane odpady niebezpieczne.”;

19) w art. 55 w ust. 1 pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) niebezpiecznych medycznych i niebezpiecznych weterynaryjnych,”

20) w art. 57 ust. 2 - 4 otrzymują brzmienie:

„2. Stałe odpady niebezpieczne mogą być składowane na wydzielonych częściach składowisk odpadów innych niż niebezpieczne i obojętne.

3. Wydzielone części składowisk odpadów, o których mowa w ust. 2, spełniają wymagania dotyczące lokalizacji, budowy, eksploatacji i zamknięcia, określone dla składowisk odpadów niebezpiecznych.

4. Na wydzielonych częściach składowisk, o których mowa w ust. 2, nie mogą być składowane odpady inne niż niebezpieczne.”;

21) w art. 65:

a) ust. 7 otrzymuje brzmienie:

„7. Odbiór odpadów przekazywanych do urzędzeń odbiorczych w portach morskich, rzecznych i lotniczych, powstałych w trakcie normalnej eksploatacji statków morskich i żeglugi śródlądowej oraz statków powietrznych, będącej eksploatacją związaną z utrzymaniem wymaganego przepisami stanu technicznego oraz porządku i czystości, z uwzględnieniem usuwania zanieczyszczeń (odpadów i ścieków) w trybie swobodnego

obrotu w rozumieniu przepisów celnych, ale wyłączając działania i czynności wynikające z prowadzonej przy jego użyciu działalności handlowej lub usługowej, a także ze sztucznych wysp, konstrukcji i urządzeń o polskiej przynależności oraz z polskich stacji badawczych w Arktyce i Antarktyce, nie podlega ograniczeniom, o których mowa w ust. 1, 5 i 6.”;

b) w ust. 10 pkt 5 otrzymuje brzmienie:

„5) wskazanie przejścia granicznego, przez które będą przewożone odpady; dla odpadów niebezpiecznych dodatkowo wskazanie trasy przewozu odpadów, rodzaju transportu i opakowania”;

c) w ust. 13 pkt 9 otrzymuje brzmienie:

„9) przejście graniczne, przez które będą przywożone odpady; dla odpadów niebezpiecznych dodatkowo wskazanie rodzaju transportu i opakowania.”;

22) Załącznik nr 4 otrzymuje brzmienie:

„Załącznik nr 4

Właściwości odpadów, które powodują, że odpady są niebezpieczne

H1 „wybuchowe”: substancje, które mogą wybuchnąć pod wpływem ognia lub które są bardziej wrażliwe na wstrząs lub tarcie niż dinitrobenzen,

H2 „utleniające”: substancje, które wykazują silnie egzotermiczne reakcje podczas kontaktu z innymi substancjami, w szczególności z substancjami łatwopalnymi,

H3-A „wysoco łatwopalne”:

1) ciekłe substancje mające temperaturę zapłonu poniżej 21°C (w tym nadzwyczaj łatwopalne ciecze),

2) substancje, które mogą rozgrzać się, a w efekcie zapalić się w kontakcie z powietrzem w temperaturze otoczenia bez jakiegokolwiek dostarczenia energii,

3) stałe substancje, które mogą się łatwo zapalić po krótkim kontakcie ze źródłem zapłonu i które palą się nadal lub tlą po usunięciu źródła zapłonu,

4) gazowe substancje, które są łatwopalne w powietrzu pod normalnym ciśnieniem,

5) substancje, które w kontakcie z wodą lub wilgotnym powietrzem tworzą wysoco łatwopalne gazy w niebezpiecznych ilościach,

H3-B „łatwopalne”: ciekłe substancje mające temperaturę zapłonu równą lub wyższą niż 21°C i niższą lub równą 55°C,

H4 „drażniące”: substancje nie żrące, które poprzez krótki, długotrwały lub powtarzający się kontakt ze skórą lub błoną śluzową mogą wywołać stan zapalny,

- H5 „szkodliwe”: substancje, które jeśli są wdychane lub dostają się drogą pokarmową lub wnikają przez skórę mogą spowodować ograniczone zagrożenie dla zdrowia,
- H6 „toksyczne”: substancje (w tym wysoce toksyczne substancje), które jeśli są wdychane lub dostają się drogą pokarmową lub wnikają przez skórę mogą spowodować poważne, ostre lub chroniczne zagrożenie dla zdrowia, a nawet śmierć,
- H7 „rakotwórcze”: substancje, które jeśli są wdychane lub dostają się drogą pokarmową lub wnikają przez skórę mogą wywoływać raka lub też zwiększyć częstotliwość jego występowania,
- H8 „żrące”: substancje, które w zetknięciu z żywymi tkankami mogą spowodować ich zniszczenie,
- H9 „zakaźne”: substancje zawierające żywe mikroorganizmy lub ich toksyny, o których wiadomo lub co do których istnieją wiarygodne podstawy do przyjęcia, że powodują choroby człowieka lub innych żywych organizmów,
- H10 „działające szkodliwie na rozrodczość”: substancje, które jeśli są wdychane lub dostaną się drogą pokarmową lub jeśli wnikają przez skórę mogą wywołać niedziedziczne wrodzone deformacje lub też zwiększyć częstotliwość ich występowania,
- H11 „mutagenne”: substancje, które jeśli są wdychane lub dostaną się drogą pokarmową lub jeśli wnikają przez skórę mogą wywołać dziedziczne defekty genetyczne lub też zwiększyć częstotliwość ich występowania,
- H12 substancje, które w wyniku kontaktu z wodą, powietrzem lub kwasem uwalniają toksyczne lub wysoce toksyczne gazy,
- H13 substancje, które po zakończeniu procesu unieszkodliwiania, mogą w dowolny sposób, wydzielić inną substancję, np. w formie odcieku, która posiada jakkolwiek spośród cech wymienionych powyżej,
- H14 „ekotoksyczne”: substancje, które stanowią lub mogą stanowić bezpośrednie lub opóźnione zagrożenie dla jednego lub więcej elementów środowiska.”;

23) W załączniku nr 5 tytuł otrzymuje brzmienie „Procesy odzysku”.

Art. 2.

W ustawie z dnia 11 maja 2001 r. o opakowaniach i odpadach opakowaniowych (Dz. U. Nr 63, poz. 638) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 5 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Minister właściwy do spraw środowiska, kierując się potrzebą uzyskania wiarygodnych i powtarzalnych wyników, określi, w drodze rozporządzenia, sposób ustalenia sumy zawartości ołowiu, kadmu, rtęci i chromu sześciowartościowego w opakowaniach.”;

2) w art. 10 w ust. 1 po wyrazach „w przepisach o substancjach i preparatach chemicznych”, dodaje się wyrazy „oraz środków ochrony roślin bardzo toksycznych i toksycznych; określonych w przepisach o ochronie roślin uprawnych, zwanych dalej substancjami chemicznymi”;

3) art. 11 otrzymuje brzmienie:

„Art.11.1. Producent i importer, o których mowa w art. 10 ust. 1, są obowiązani do posiadania zezwolenia, o którym mowa w przepisach o odpadach, na prowadzenie działalności w zakresie zbierania, transportu, odzysku lub unieszkodliwiania odpadów opakowaniowych po substancjach chemicznych, z zastrzeżeniem ust. 2.

2. Wymaganie, o którym mowa w ust. 1, nie dotyczy producentów i importerów, którzy zlecają osobom trzecim wykonanie obowiązku gospodarowania odpadami opakowaniowymi po substancjach chemicznych.”;

4) w art. 13 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Minister właściwy do spraw zdrowia, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw środowiska, określi, w drodze rozporządzenia, rodzaje napojów, których nie dotyczy obowiązek, o którym mowa w ust. 1, uwzględniając możliwości stosowania opakowań wielokrotnego użytku i wymagania higieniczno-sanitarne.”;

5) po art. 14 dodaje się art. 14a w brzmieniu:

„Art. 14a. Producent lub jednostka handlu hurtowego produktów w opakowaniach wielokrotnego użytku są obowiązani do odbioru na własny koszt opakowań wielokrotnego użytku od jednostek handlu detalicznego, którym sprzedają produkty w opakowaniach wielokrotnego użytku.”;

6) w art. 16 w ust. 3 skreśla się wyrazy „bardzo toksycznych, toksycznych, rakotwórczych, mutagennych lub niebezpiecznych dla środowiska.”;

7) w art. 23 i 24 skreśla się wyrazy „bardzo toksyczne, toksyczne, rakotwórcze, mutagenne lub niebezpieczne dla środowiska.”;

8) w art. 25 skreśla się wyrazy „bardzo toksycznej, toksycznej, rakotwórczej, mutagennej lub niebezpiecznej dla środowiska”.

Art. 3.

W ustawie z dnia 11 maja 2001 r. o obowiązkach przedsiębiorców w zakresie gospodarowania niektórymi odpadami oraz o opłacie produktowej i opłacie depozytowej (Dz. U. Nr 63, poz. 639) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 1:

- a) w ust. 1 po wyrazie „importerów” dodaje się wyrazy „w tym także importerów importujących towary na potrzeby własne”,
- b) w ust. 3 po wyrazach „częściami składowymi” dodaje się wyrazy „lub przynależnościami”,
- c) po ust. 3 dodaje się ust. 3a w brzmieniu:
„3a. Wytwórcą produktów oraz wytwórcą produktów w opakowaniach, którzy wprowadzają na rynek krajowy produkty lub produkty w opakowaniach, są przedsiębiorcy, których oznaczenie, zgodnie z przepisami o działalności gospodarczej, zostało umieszczone na produkcie lub na produkcie w opakowaniu.”;

2) w art. 2

- a) w pkt 9 wyraz „sprzedaży” zastępuje się wyrazami „wprowadzenia na rynek krajowy”,
- b) dodaje się pkt 14 w brzmieniu:
„14) posiadacz odpadów – rozumie się przez to posiadacza odpadów w rozumieniu przepisów o odpadach”;

3) w art. 3:

- a) w ust. 8 wyrazy „Rada Ministrów” zastępuje się wyrazami „Minister właściwy do spraw środowiska w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw gospodarki”,
- b) w ust. 11 po wyrazach „częściami składowymi” dodaje się wyrazy „lub przynależnościami”,
- c) po ust. 11 dodaje się ust. 11a i 11b w brzmieniu:
„11a. Przy obliczaniu poziomu odzysku i recyklingu odpadów opakowaniowych i użytkowych uwzględnia się produkty i produkty w opakowaniach, które zostały wyeksportowane przez przedsiębiorcę innego niż wytwórca tych produktów lub produktów w opakowaniach, na podstawie dokumentów potwierdzających ten eksport.
11b. Do rzeczywiście osiągniętego poziomu odzysku i recyklingu odpadów opakowaniowych i użytkowych nie wlicza się importu odpadów opakowaniowych i użytkowych, które poddaje się odzyskowi i recyklingowi w kraju.”;

4) w art. 10:

- a) w ust.1 pkt 2 otrzymuje brzmienie:
„ 2) odpowiednio masie lub ilości opakowań, wymienionych w załączniku nr 1 do ustawy, w których wprowadził na rynek krajowy produkty, lub wprowadzonych na rynek krajowy produktów wymienionych w załącznikach nr 2 i 3 do ustawy, z podziałem na poszczególne ich rodzaje,”
- b) w ust.2 pkt 3 otrzymuje brzmienie:
„ 3) odpowiednio masie lub ilości opakowań, wymienionych w załączniku nr 1 do ustawy, w których przedsiębiorcy wymienieni w wykazie wprowadzili na rynek krajowy produkty, lub wprowadzonych na rynek krajowy przez przedsiębiorców produktów, wymienionych w załącznikach nr 2 i 3 do ustawy, z podziałem na poszczególne ich rodzaje,”
- c) dodaje się ust. 4 w brzmieniu:
„4. Sprawozdań, o których mowa w ust. 1 i 2, nie składają przedsiębiorcy i organizacje, które sporządzają sprawozdania, o których mowa w art. 15.”;

- 5) w art. 11:
- a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:
 „1. Przedsiębiorca i organizacja są obowiązani do prowadzenia dodatkowej ewidencji, obejmującej informacje, o których odpowiednio mowa w art. 10 w ust. 1 w pkt 1 i 2 albo w ust. 2 w pkt 2 i 3.”
- b) dodaje się ust. 1a i 1b w brzmieniu:
 „1a. Informacje, o których mowa w art. 10 w ust. 1 w pkt 3 i 4 oraz w ust. 2 w pkt 4 i 5, ustalane są na podstawie prowadzonej ewidencji odpadów.
 1b. Ilość odpadów poddanych recyklingowi ustala się na podstawie potwierdzenia przejęcia odpadu, dokonanego na karcie przekazania odpadu, przez posiadacza dokonującego recyklingu tego odpadu zgodnie z warunkami określonymi w przepisach o odpadach, oraz na podstawie faktury VAT wystawionej przez przedsiębiorcę prowadzącego odzysk lub recykling albo posiadacza odpadów.”
- 6) w art. 12 w ust. 3 skreśla się wyrazy „, w drodze sprzedaży lub importu”;
- 7) w art. 14 w ust. 4 wyrazy „Rada Ministrów” zastępuje się wyrazami „Minister właściwy do spraw środowiska w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw finansów publicznych oraz ministrem właściwym do spraw gospodarki”;
- 8) w art. 27 w ust. 2 wyrazy „w terminie 5 dni” zastępuje się wyrazami „w terminie 30 dni”;
- 9) w art. 28 w ust. 1 wyrazy „w terminie 10 dni” zastępuje się wyrazami „w terminie 30 dni”;
- 10) w art. 29 w ust. 1 wyraz „sprzedaży” zastępuje się wyrazami „wprowadzenia na rynek krajowy”;
- 11) w art. 30 w ust. 1 wyraz „sprzedaży” zastępuje się wyrazami „wprowadzenia na rynek krajowy”;
- 12) w art. 31 w ust. 1 wyraz „sprzedaży” zastępuje się wyrazami „wprowadzenia na rynek krajowy”;
- 13) w art. 32 w ust. 1 wyraz „sprzedaży” zastępuje się wyrazami „wprowadzenia na rynek krajowy”;
- 14) w art. 33 w ust. 1 wyraz „sprzedaży” zastępuje się wyrazami „wprowadzenia na rynek krajowy”;
- 15) w art. 34 w ust. 1 wyraz „sprzedaży” zastępuje się wyrazami „wprowadzenia na rynek krajowy”;
- 16) Załącznik nr 1 do ustawy otrzymuje brzmienie:

”

Rodzaje opakowań

Poz	Symbol PKWiU	Rodzaje opakowań (jednostkowych, transportowych i zbiorczych)
1	2	3
1	bez względu na symbol PKWiU	opakowania z tworzyw sztucznych
2	bez względu na symbol PKWiU	opakowania z aluminium, o pojemności mniejszej od 300 l.
3	bez względu na symbol PKWiU	opakowania z blachy stalowej
4	bez względu na symbol PKWiU	opakowania z papieru i tektury
5	bez względu na symbol PKWiU	opakowania ze szkła gospodarczego, poza ampułkami
6	bez względu na symbol PKWiU	opakowania z materiałów naturalnych (drewna i tekstyliów)
7	bez względu na symbol PKWiU	opakowania wielomateriałowe

”

- 17) W załączniku nr 3 do ustawy:
- w kol. 2 w poz.1 pozycję oznaczoną symbolem PKWiU „23.20.18-09.10” zastępuje się pozycją oznaczoną symbolem „23.20.18-09.1”;
 - w kol. 2 w poz. 3 dodaje się pozycje oznaczone symbolami PKWiU „25.11.14-07” i „25.11.14-09”;
 - w kol. 3 w poz.1 wyrazy „oleje bazowe” zastępuje się wyrazami „oleje podstawowe” oraz wyrazy „oleje przepracowane” wyrazami „oleje odpadowe – przepracowane”;
- 18) W załączniku nr 4 do ustawy:
- tytuł otrzymuje brzmienie: „Docelowe procentowe poziomy odzysku i recyklingu dla odpadów opakowaniowych i użytkowych w stosunku do masy lub ilości wprowadzanych na rynek krajowy opakowań i produktów”;
 - w kol. 2 w poz. 4 wyrazy „opakowania z blachy białej i lekkiej innej niż aluminiowa” zastępuje się wyrazami „opakowania z blachy stalowej”;
 - w kol. 2 w poz.16 wyrazy „oleje bazowe” zastępuje się wyrazami „oleje podstawowe” oraz wyrazy „oleje przepracowane” wyrazami „oleje odpadowe – przepracowane”;
 - w kol. 3 w poz. 2-6 skreśla się pozycje oznaczone symbolami PKWiU „25.22”, „17.40.21-50”, „17.40.21-73”, „17.40.21-75”, „28.72.12”, „28.72.11”, „21.21.12”, „21.21.13”, „21.21.14”, „21.21.15-30”, „26.13.11” i dodaje wyrazy „bez względu na symbol PKWiU”;
 - w kol. 3 w poz.16 pozycję oznaczoną symbolem PKWiU „23.20.18-09.10” zastępuje się pozycją oznaczoną symbolem „23.20.18 – 09.1”;
 - w kol. 3 w poz. 18 po pozycji oznaczonej symbolem PKWiU „25.11.14-05” dodaje się pozycje oznaczone symbolami „25.11.14-07” i „25.11.14-09”;
 - w kol. 5 w poz. 2-8 dodaje się odnośnik „^{1a)}” i pod tabelą dodaje się wyrazy „^{1a)} nie dotyczy opakowań mających bezpośredni kontakt z produktami leczniczymi określonymi w przepisach Prawa farmaceutycznego oraz opakowań po substancjach chemicznych bardzo toksycznych, toksycznych, rakotwórczych, mutagennych lub niebezpiecznych dla środowiska określonych w przepisach o substancjach i preparatach chemicznych oraz opakowań po środkach ochrony roślin bardzo toksycznych i toksycznych określonych w przepisach o ochronie roślin uprawnych”;
 - w kol. 5 w poz. 7 dodaje się odnośnik „^{1b)}” i pod tabelą dodaje się wyrazy „^{1b)} nie dotyczy palet drewnianych”;
 - w kol. 5 w poz.18 wyrazy „nie dotyczy” zastępuje się wyrazem „15”.

Art. 4.

W ustawie z dnia 27 lipca 2001 r. o wprowadzeniu ustawy – Prawo ochrony środowiska, ustawy o odpadach oraz o zmianie niektórych ustaw (Dz. U. Nr 100, poz. 1085) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) po art. 4 dodaje się art. 4a w brzmieniu:

„Art. 4a. Decyzje, pozwolenia, zezwolenia i wskazania lokalizacyjne oraz wnioski o wydanie decyzji, pozwoleń, zezwoleń i wskazań lokalizacyjnych, o których mowa w art. 19 ust. 6 ustawy - Prawo ochrony środowiska, podlegają udostępnieniu, jeżeli dotyczą spraw wszczętych po dniu 31 grudnia 2000 r.”;

- 2) w art. 9:

- a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:
„1. Za korzystanie ze środowiska, które miało miejsce w okresie do dnia 31 grudnia 2001 r., w sprawach opłat za gospodarcze korzystanie ze środowiska, opłat za szczególne korzystanie z wód oraz opłat za składowanie odpadów oraz w sprawach administracyjnych kar pieniężnych, stosuje się przepisy dotychczasowe.”;
- b) po ust. 3 dodaje się ust. 4 w brzmieniu:
„4. Do ustalania opłat, o których mowa w ust. 1, w sprawach wszczętych po dniu 31 grudnia 2001 r. stosuje się stawki obowiązujące w okresie, w którym korzystanie ze środowiska miało miejsce.”;
- 3) w art. 11:
- a) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:
„1a. Właściwy wojewoda w terminie do dnia 31 marca 2003 r. dokona pierwszej klasyfikacji stref, o której mowa w art. 89 ust. 1 ustawy – Prawo ochrony środowiska”;
- b) w ust. 2 wyrazy „30 czerwca 2003 r.” zastępuje się wyrazami „30 września 2003 r.”;
- 4) w art. 15 w ust. 1 w pkt 2 wyrazy „30 września 2002 r.” zastępuje się wyrazami „30 września 2003 r.”;
- 5) w art. 16 w ust. 1 wyrazy „31 grudnia 2002 r.” zastępuje się wyrazami „30 czerwca 2003 r.”;
- 6) w art. 17 w ust. 1 wyrazy „30 czerwca 2003 r.” zastępuje się wyrazami „31 grudnia 2003 r.”;
- 7) w art. 18:
- a) w ust. 1 po wyrazach „ust. 3” dodaje się wyrazy „i ust. 4”;
- b) po ust. 3 dodaje się ust. 4 w brzmieniu:
„4. Jeżeli emitowanie hałasu do środowiska nie wymaga pozwolenia, decyzje ustalające dopuszczalny poziom hałasu przenikającego do środowiska wygasają z dniem 30 września 2002 r.”;
- 8) w art. 19 w ust. 2 wyrazy „31 grudnia 2010” zastępuje się wyrazami „30 października 2007”;
- 9) w art. 21 po ust. 3 dodaje się ust. 4 w brzmieniu:
„4. Przepisy ust. 1-3 stosuje się odpowiednio do prowadzącego istniejącą instalację objętą obowiązkiem uzyskania pozwolenia wodnoprawnego na wprowadzanie ścieków do wód lub do ziemi mimo niespełniania warunków określonych w przepisach - Prawa wodnego.”;
- 10) w art. 32 ust. 6 otrzymuje brzmienie:
„6. Przepisy ust. 1-4 stosuje się odpowiednio do posiadaczy odpadów, którzy w instalacjach i urządzeniach innych niż spalarnie odpadów przekształcają termicznie odpady niebezpieczne.”;
- 11) art. 34 otrzymuje brzmienie:
„Art. 34. Kierownik istniejącej spalarni odpadów, kierownik istniejącej innej instalacji, w której są przekształcane termicznie odpady niebezpieczne, oraz kierownik istniejącego

składowiska odpadów mają obowiązek w terminie do dnia 30 czerwca 2004 r. uzyskać świadectwo stwierdzające kwalifikacje określone w art. 49 ust. 1 ustawy o odpadach.”;

12) w art. 38:

a) dotychczasową treść oznacza się jako ust. 1,

b) po ust. 1 dodaje się ust. 2 w brzmieniu:

„2. Art. 29 ust. 2 i art. 53 ust. 5 pkt 1 ustawy o odpadach nie stosuje się od dnia wejścia w życie ustawy do dnia 30 czerwca 2004 r.”;

13) dodaje się art. 44a w brzmieniu:

„Art. 44a. Zezwolenia wydane na podstawie dotychczasowych przepisów podmiotom, które przed dniem wejścia w życie ustawy prowadziły działalność w zakresie usuwania, wykorzystywania lub unieszkodliwiania odpadów komunalnych, zachowują moc na czas, na jaki zostały wydane, nie dłużej jednak niż do dnia 30 czerwca 2004 r., i zastępują zezwolenia na prowadzenie działalności w zakresie zbierania i transportu, odzysku lub unieszkodliwiania odpadów komunalnych, wymagane na podstawie przepisów o utrzymaniu czystości i porządku w gminach.”.

Art. 5.

W ustawie z dnia 13 września 1996 r. o utrzymaniu czystości i porządku w gminach (Dz. U. Nr 132, poz. 622, z 1997 r. Nr 60, poz. 369 i Nr 121, poz. 770, z 2000 r. Nr 22, poz. 272 oraz z 2001 r. Nr 100, poz. 1085 i Nr 154, poz. 1800) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 6:

a) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Rada gminy może określić, w drodze uchwały, w zależności od lokalnych warunków, inne sposoby udokumentowania wykonania obowiązków, o których mowa w art. 5 ust. 1 pkt 3”;

b) skreśla się ust. 5;

2) w art. 6a ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Rada gminy może, w drodze uchwały, przejąć od właścicieli nieruchomości wszystkie lub określone obowiązki, o których mowa w art. 5 ust. 1 pkt 1, 3, 4 i 5.”;

3) w art. 7 w ust. 5 skreśla się zdanie drugie.

Art. 6.

W ustawie z dnia 19 czerwca 1997 r. o zakazie stosowania wyrobów zawierających azbest (Dz. U. Nr 101, poz. 628, z 1998 r. Nr 156, poz. 1018, z 2000 r. Nr 88, poz. 986 oraz z 2001 r. Nr 100, poz. 1085 i Nr 154, poz. 1793) w art. 4:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Minister właściwy do spraw gospodarki, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw wewnętrznych, ministrem właściwym do spraw infrastruktury oraz ministrem właściwym do spraw środowiska, określi, w drodze rozporządzenia, sposoby i warunki bezpiecznego użytkowania i usuwania wyrobów zawierających azbest.”,

- b) w ust. 1a w pkt 1 po wyrazach „prac polegających na” dodaje się wyrazy „bezpiecznego użytkowania i”,
- c) w ust. 1a w pkt 2 po wyrazach „sposoby i warunki” dodaje się wyrazy „bezpiecznego użytkowania oraz”.

Art. 7 .

W ustawie z dnia 9 września 2000 r. o opłacie skarbowej (Dz. U. Nr 86, poz. 960 oraz z 2001 r. Nr 5, poz. 43, Nr 60, poz. 610, Nr 76, poz. 811, Nr 87, poz. 954, Nr 100, poz. 1085 i Nr 129, poz. 1441) w załączniku do ustawy wprowadza się następujące zmiany:

1) w części IV:

a) pkt 47 otrzymuje brzmienie:

	2	3	4
	47. Od zezwolenia na prowadzenie działalności w zakresie zbierania lub transportu, odzysku lub unieszkodliwiania odpadów komunalnych	400 zł	

b) dodaje się pkt 47d w brzmieniu:

	2	3	4
	47d. Od zezwolenia na prowadzenie działalności w zakresie opróżniania zbiorników bezodpływowych i transportu nieczystości ciekłych	100 zł	

Art. 8.

Dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie przepisów upoważniających zmienionych niniejszą ustawą zachowują moc do czasu wejścia w życie nowych przepisów wykonawczych oraz mogą być zmieniane na podstawie upoważnień w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

Art. 9.

Przepisy:

- 1) art. 3 pkt 16, pkt 17 b), pkt 18 b), pkt 18 d), pkt 18 f), pkt 18 i) stosuje się od dnia 1 stycznia 2003 r.,
- 2) art. 5 pkt 3 stosuje się po upływie 6 miesięcy od dnia ogłoszenia.

Art. 10.

Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

UZASADNIENIE

Celem niniejszej ustawy jest nowelizacja ustawy o odpadach, ustawy o opakowaniach i odpadach opakowaniowych, ustawy o obowiązkach przedsiębiorców w zakresie gospodarowania odpadami oraz o opłacie produktowej i opłacie depozytowej oraz ustawy o wprowadzeniu ustawy – Prawo ochrony środowiska, ustawy o odpadach oraz o zmianie niektórych ustaw, zmierzająca do wyeliminowania wszelkich niedociągnięć i wątpliwości natury formalno – redakcyjnej.

1. Ustawa z dnia 27 kwietnia 2001 r. o odpadach (Dz. U. Nr 62, poz. 628 oraz z 2002 r. Nr 41, poz. 365):

W art. 4 w ust. 1 w pkt 2 zmieniono upoważnienie do wydania rozporządzenia. Celem zmiany jest doprecyzowanie przepisu zawierającego upoważnienie oraz przeniesienie do rozporządzenia części uregulowań, znajdujących się obecnie w załączniku nr 4 do ustawy, dotyczących warunków, w których uznaje się, że odpady posiadają właściwości niebezpieczne. Warunki te są określone w prawodawstwie UE w formie decyzji i mogą ulegać modyfikacjom, o czym świadczy kolejna nowelizacja decyzji 2000/532/WE. Przeniesienie ich do rozporządzenia pomoże uniknąć konieczności częstych nowelizacji ustawy. W związku z przedmiotową zmianą dokonano również odpowiedniej modyfikacji w załączniku nr 4 do ustawy.

W art. 13 dodano ust. 4a w celu sprecyzowania co powinien zawierać wniosek o wydanie decyzji na spalanie odpadów poza instalacjami i urządzeniami.

W art. 15 dodano przepis określający zasadę finansowania przedsięwzięć priorytetowych, a w ust. 6 zmieniono upoważnienie do wydania rozporządzenia dotyczącego warunków oraz sposobów finansowania przedsięwzięć priorytetowych o charakterze ponadwojewódzkim, niezbędnych do utworzenia w kraju zintegrowanej i wystarczającej sieci instalacji i urządzeń do unieszkodliwiania odpadów.

Zmiana brzmienia przepisu art. 17 powinna wpłynąć na zmniejszenie obciążeń biurokratycznych. Przepis w dotychczasowym brzmieniu, przy szerokiej interpretacji pojęcia „instalacji” znacznie rozszerzał krąg podmiotów zmuszonych do uzyskiwania pozwolenia na wytwarzanie odpadów.

W art. 24 ust. 1 i ust. 9 doprecyzowano liczbę egzemplarzy przedstawianej właściwym organom informacji o wytwarzanych odpadach oraz sposobach gospodarowania wytworzonymi odpadami, określono termin przedstawienia ww. informacji, a także wprowadzono przepis, że jeden z egzemplarzy wojewoda lub starosta przekazuje właściwemu marszałkowi województwa oraz wójtowi, burmistrzowi lub prezydentowi miasta. Ponadto skrócono termin przedstawiania informacji (z 2 miesiące na 30 dni), co stanowi znaczne ułatwienie dla przedsiębiorców.

W art. 33 umożliwiono wykreślenie posiadacza odpadów z rejestru. Minister właściwy do spraw gospodarki może, w drodze rozporządzenia, zwolnić niektórych posiadaczy odpadów prowadzących działalność w zakresie zbierania, transportu, odzysku i unieszkodliwiania z obowiązku uzyskania pozwolenia na taką działalność, zastępując to obowiązkiem rejestracji. Rejestracja jest dowodem na to, że podmiot jest uprawniony do określonej działalności. Przepis w dotychczasowym brzmieniu uniemożliwiał wykreślenie podmiotu wpisanego do

rejestrę nawet w przypadku niewłaściwie prowadzonej działalności (stwarzającej zagrożenie dla życia, zdrowia ludzi lub dla środowiska).

W art. 33 ust. 4 rozdzielono na dwa odrębne ustępy, co powinno ułatwić wydanie stosownych rozporządzeń przez Ministra Gospodarki.

Art. 37 ust. 7 upoważnił dodatkowo do dostępu do wojewódzkiej bazy danych Głównego Inspektora Ochrony Środowiska.

Koniecznym modyfikacjom uległ także art. 39. Przepis w dotychczasowym brzmieniu stanowił, że jeżeli regeneracja olejów odpadowych jest niemożliwa, to należy poddawać je odzyskowi przez spalanie z odzyskiem energii. Przepis w proponowanym brzmieniu umożliwi stosowanie również innych metod odzysku, często bardziej korzystnych dla środowiska (np. metod fizykochemicznych - produkcja komponentów do paliw).

W art. 41 w ust. 4 dodano pkt 4, a więc objęto obowiązkiem unieszkodliwiania oddzielnie od innych rodzajów odpadów baterie lub akumulatory, które zawierają powyżej 25 mg rtęci na celę.

W art. 45, 46, 48 i 49 doprecyzowano pojęcie innych instalacji, w których prowadzi się termiczne przekształcanie i wymagania w zakresie kwalifikacji do prowadzenia spalarni odpadów, a także rozszerzono te wymagania na wszystkie instalacje, gdzie są spalane lub współspalane odpady.

W celu wyeliminowania istniejących nieprawidłowości zmieniono przepis art. 57. Przepis w dotychczasowym brzmieniu ust. 3 i 4 nakładał obowiązek na wytwórcę odpadów do zapewnienia odpowiedniego ich składowania. Po przyjęciu w ostatecznej wersji ustawy rozwiązań polegających na przeniesieniu odpowiedzialności na zarządzającego składowiskiem, przepisy ust. 3 i 4 stały się zbędne. Przepis ust. 2 był w dotychczasowym brzmieniu mało precyzyjny i w zasadzie niemożliwy do stosowania. Z jednej strony uniemożliwiał składowanie azbestu na wydzielonych częściach wspomnianych składowisk (ponieważ azbest jest odpadem niebezpiecznym nie przekształconym). Z drugiej strony odpady niebezpieczne przekształcone tak, aby odcieki z tych odpadów były czyste, z reguły nie są już odpadami niebezpiecznymi i przepis ten nie miał do nich zastosowania. Przepis w proponowanym brzmieniu umożliwi bardziej precyzyjne określenie warunków składowania poszczególnych rodzajów odpadów w rozporządzeniu w sprawie warunków technicznych lokalizacji, budowy, eksploatacji i zamknięcia składowisk odpadów (na podstawie art. 50 ust.2).

W art. 65 ust. 7 wprowadzono nowy przepis definiujący pojęcie „normalna eksploatacja statku”, który umożliwi prawidłowe stosowanie przedmiotowego przepisu.

Wprowadzono również zmiany o charakterze redakcyjnym, które mają na celu doprecyzowanie treści przepisów art. 5 pkt 2, art. 37 ust. 7 oraz załącznika nr 5.

Z uwagi na fakt, że zaproponowane zmiany w ustawie o odpadach mają charakter uściślający i doprecyzowujący, a nie zmieniają istoty instytucji prawnych już funkcjonujących, jako takie nie powodują one skutków ekonomicznych i społecznych.

2. Ustawa z dnia 11 maja 2001 r. o opakowaniach i odpadach opakowaniowych (Dz. U. Nr 63, poz. 638):

W art. 5 ust. 2 doprecyzowano upoważnienie do wydania rozporządzenia. Ponieważ przy badaniu stężeń metali ciężkich w opakowaniach nie bada się opakowań, natomiast bada się stężenia metali ciężkich w materiałach użytych do produkcji opakowań, zmiana ta, rezygnując z pojęcia „metodyki referencyjne”, pozwala na prawidłową konstrukcję rozporządzenia.

Dodatkowo, ponieważ z zakresu działania ustawy o substancjach i preparatach chemicznych wyłączono środki ochrony roślin, a opakowania po nich stanowią potencjalne zagrożenie, konieczne stało się wymienienie tych środków bezpośrednio w omawianej ustawie (art. 10 ust. 1).

Wprowadzono możliwość zlecenia osobom trzecim wykonywanie obowiązków ciążących na producentach i importerach omawianych substancji chemicznych. W tym przypadku zwolniono producentów i importerów z potrzeby uzyskiwania zezwoleń (zmiana w art. 11).

Ze względu na fakt, że problematyka wymagań higieniczno-sanitarnych w stosunku do żywności, w tym napojów, leży w gestii ministra właściwego do spraw zdrowia, zmieniono upoważnienie do wydania rozporządzenia z art. 13 ust. 2.

Istniejące problemy w funkcjonowaniu systemu zwrotu opakowań wielokrotnego użytku spowodowały zmianę w art. 14, polegającą na zobowiązaniu producentów i jednostek handlu hurtowego do odbioru tych opakowań.

Z uwagi na fakt, że zaproponowane zmiany w ustawie o opakowaniach i odpadach opakowaniowych mają charakter uściślający i doprecyzowujący, a nie zmieniają istoty instytucji prawnych już funkcjonujących, nie powodują one skutków ekonomicznych i społecznych.

3. Ustawa z dnia 11 maja 2001 r. o obowiązkach przedsiębiorców w zakresie gospodarowania niektórymi odpadami oraz o opłacie produktowej i opłacie depozytowej (Dz. U. Nr 63, poz. 639):

W ustawie wprowadzono przede wszystkim przepisy doprecyzowujące i mające na celu wyeliminowanie wątpliwości interpretacyjnych.

Doprecyzowano w całej ustawie przepisy dotyczące „sprzedaży”, w myśl art. 1 ustawy, który dotyczy, z wyjątkiem przepisów rozdziału 4 o opłacie depozytowej, wprowadzenia przez przedsiębiorców na rynek krajowy produktów i produktów w opakowaniach.

Nieokreślenie w art. 11 ustawy o obowiązkach przedsiębiorców w zakresie gospodarowania niektórymi odpadami oraz o opłacie produktowej i opłacie depozytowej, dokumentów służących za dowód osiągnięcia poziomu odzysku i recyklingu spowodowało obawy przedsiębiorców odnośnie uznaniowości istniejących dokumentów w przypadku ich kontroli. W związku z tym wprowadzono przepisy uszczegółowiające i precyzujące dokumenty potwierdzające poddanie odpadów recyklingowi, którymi będą karty przekazania odpadów, zgodnie z przepisami ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. o odpadach, oraz faktury VAT wystawione przez przedsiębiorcę prowadzącego odzysk lub recykling albo posiadacza odpadu.

Wprowadzono też przepisy odnośnie uwzględniania przy obliczaniu poziomu odzysku i recyklingu odpadów opakowaniowych i użytkowych eksportu produktów i produktów w opakowaniach przez przedsiębiorcę innego niż ich wytwórca oraz nieuwzględniania poddawanych odzyskowi i recyklingowi w kraju odpadów importowanych.

Również wydłużeniu do 30 dni ulega termin przekazywania wpływów z opłat produktowych przez urzędy marszałkowskie na rachunek Narodowego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej.

Nadanie nowego brzmienia załącznikowi nr 1 do ustawy „Rodzaje opakowań” wynikają z konieczności objęcia przez ustawę wszystkich rodzajów opakowań. Dotychczasowe przepisy powodowały luki w przepisach bądź poprzez brak poszczególnych kodów w Polskiej Klasyfikacji Wyrobów i Usług (np. opakowania z blachy czarnej) lub przez niewymienienie niektórych kodów dotyczących poszczególnych elementów opakowań i rodzajów opakowań wykonanych z tego samego materiału, a rozrzuconych w całej klasyfikacji.

Zmiany w załączniku nr 4 do ustawy są podyktowane faktem, że opakowania po substancjach niebezpiecznych powinny zostać wyłączone z łańcucha odzysku i recyklingu normalnych odpadów opakowaniowych i poddawane utylizacji zgodnie ze szczególnymi przepisami o odpadach. Ponadto, zgodnie z przepisami ustawy z dnia 11 maja 2001 r. o opakowaniach i odpadach opakowaniowych (Dz. U. Nr 63, poz. 638), producenci substancji niebezpiecznych w opakowaniach są obowiązani ustalić kaucję na te opakowania oraz odebrać od sprzedawców detalicznych zwrócone opakowania. W związku z tym wyłączono z obowiązku prowadzenia recyklingu tych odpadów opakowaniowych, a także odpadów po opakowaniach mających bezpośredni kontakt z produktami leczniczymi oraz po opakowaniach po środkach ochrony roślin bardzo toksycznych i toksycznych.

4. Ustawa z dnia 27 lipca 2001 r. o wprowadzeniu ustawy – Prawo ochrony środowiska, ustawy o odpadach oraz o zmianie niektórych ustaw (Dz. U. Nr 100, poz. 1085):

Dodany został art. 4a w celu precyzyjnego określenia kiedy jest możliwe udostępnienie decyzji i wskazań lokalizacyjnych oraz wniosków o wydanie decyzji i wskazań lokalizacyjnych.

Zmiana art. 9 była spowodowana pojawiającymi się wątpliwościami natury formalno-prawnej, w szczególności w zakresie wysokości stawek, które powinny być przyjmowane do wyliczania opłat i kar w przypadku spraw wszczętych po 31 grudnia 2001 r., jeśli korzystanie ze środowiska miało miejsce przed tą datą. Od dnia 1 stycznia 2002 r. zmieniły się bowiem w znacznym stopniu zasady naliczania opłat, jak i m.in. katalog odpadów.

W art. 11 ust. 2 przedłuża się okres obowiązku określenia programu ochrony powietrza. Minimalny czas na wykonanie programów ochrony powietrza wynosi około 2 lat, w związku z czym przesunięto również termin, w jakim wojewodowie mają wykonać te programy.

W art. 15, 16 i 17 przedłużono terminy przedstawienia dokumentacji związanej z zapobieganiem awariom.

W art. 18 dodano ust. 4 w związku z art. 230 ust. 2 ustawy – Prawo ochrony środowiska w celu określenia okresu wygaśnięcia decyzji ustalających dopuszczalny poziom hałasu.

W świetle ostatecznego stanowiska Komisji Europejskiej, zgodnie z którym wszystkie instalacje istniejące muszą uzyskać pozwolenie zintegrowane do dnia 30 października 2007 r., odpowiedniej zmiany dokonano również w art. 19 ust. 2.

Przepis art. 21 ust. 4 umożliwia prowadzącym instalację uzyskanie pozwolenia mimo niespełnienia warunków określonych w ustawie – Prawo wodne.

Przepis art. 32 dostosowano do proponowanych zmian w ustawie o odpadach.

Art. 34 - obowiązkiem uzyskania świadectwa stwierdzającego kwalifikacje w zakresie gospodarowania odpadami objęto kierowników wszystkich rodzajów spalarni, tzn. spalarni

odpadów niebezpiecznych, spalarni odpadów komunalnych oraz spalarni odpadów innych niż niebezpieczne i komunalne – w związku z nową dyrektywą Rady 2000/76/WE w sprawie spalania odpadów.

W celu umożliwienia prawidłowego wykonywania przepisów ustawy o odpadach wprowadzono okres przejściowy, w którym nie stosuje się przepisów o możliwości odmowy zatwierdzenia instrukcji eksploatacji składowiska odpadów w przypadku braku wymaganych kwalifikacji do prowadzenia składowiska, do czasu upłynięcia ustawowego terminu do uzyskania tychże kwalifikacji (art. 38 ust. 2).

Wprowadza się dodatkowy art. 44a w celu określenia terminu obowiązywania wydanych na podstawie dotychczasowych przepisów zezwoleń w zakresie usuwania, wykorzystywania lub unieszkodliwiania odpadów komunalnych.

5. Ustawa z dnia 13 września 1996 r. o utrzymaniu czystości i porządku w gminach (Dz.U. Nr 132, poz. 622, z 1997 r. Nr 60, poz. 369 i Nr 121, poz. 770, z 2000 r. Nr 22, poz. 272 oraz z 2001 r. Nr 100, poz. 1085 i Nr 154, poz. 1800)

Główna nowelizacja przepisów zawartych w art. 6a umożliwi skuteczne przejęcie przez gminę prawa do przejmowania obowiązków ciężących na właścicielach nieruchomości. Jest to istotne ze względu na możliwość przyjmowania pomocy zagranicznej, tj. zgromadzenia środków krajowych, które są niezbędne przy ubieganiu się na dofinansowanie z funduszu ISPA.

Nowelizacja dotycząca przepisów zawartych w art. 7 wynika z faktu, że spółki prawa handlowego są odrębnymi w stosunku do gminy podmiotami, tak więc bez znaczenia powinna być okoliczność przeważającego udziału gminy w takich spółkach. W związku z tym powinny one być objęte, tak jak inne podmioty, obowiązkiem uzyskania zezwolenia na prowadzenie określonej działalności.

6. Ustawa z dnia 19 czerwca 1997 r. o zakazie stosowania wyrobów zawierających azbest (Dz. U. Nr 101, poz. 628, z 1998 r. Nr 156, poz. 1018, z 2000 r. Nr 88, poz. 986 oraz z 2001 r. Nr 100, poz. 1085)

W art. 6 wprowadzono zmiany dotyczące upoważnienia do wydania rozporządzenia. Minister właściwy do spraw gospodarki wyda przedmiotowe rozporządzenie w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw wewnętrznych, środowiska i infrastruktury.

W przedmiotowym rozporządzeniu określone zostaną dodatkowo sposoby i warunki bezpiecznego użytkowania wyrobów i odpadów zawierających azbest.

7. Ustawa z dnia 9 września 2000 r. o opłacie skarbowej (Dz.U. Nr 86, poz. 960 oraz z 2001 r. Nr 5, poz. 43, Nr 60, poz. 610, Nr 76, poz. 811, Nr 87, poz. 954, Nr 100, poz. 1085 i Nr 129, poz. 1441) wprowadza się następujące zmiany w załączniku:

W pkt 47 załącznika zmieniono przepis dostosowując go do obowiązujących przepisów i dodano pkt 47d ustalający stawkę opłat za zezwolenia na prowadzenie działalności w zakresie opróżniania zbiorników bezodpływowych i transportu nieczystości ciekłych. Jeżeli w trakcie prac parlamentarnych okaże się, że wcześniej będzie przyjęta ustawa o nowelizacji ustawy o opłacie skarbowej, której pierwsze czytanie odbyło się w dniu 26 kwietnia 2002 r., przepisy te zostaną przeniesione do tej ustawy.

8. Wprowadzono art. 8, ponieważ ustawa zmienia upoważnienia do wydania aktów wykonawczych, a niektóre z nich zostały już wykonane, więc konieczne jest wprowadzenie przepisu utrzymującego w mocy te akty wykonawcze oraz umożliwiającego ich nowelizację na podstawie upoważnień zawartych w omawianej ustawie.
9. Niektóre przepisy dotyczące ustawy z dnia 11 maja 2001 r. o obowiązkach przedsiębiorców w zakresie gospodarowania niektórymi odpadami oraz o opłacie produktowej i opłacie depozytowej nie mogą wejść w życie w trakcie trwania roku budżetowego (pkt 1). Z tego względu przepisy te będą stosowane od dnia 1 stycznia 2003 r. Ustalony w art. 9 pkt 2 późniejszy termin wejścia w życie umożliwi określonym spółkom prawa handlowego (tj. tym, w których gmina ma przeważające udziały) dostosowanie się do wymogu uzyskiwania zezwoleń na prowadzenie działalności w zakresie określonym w art. 7 ust. 1 ustawy z dnia 13 września 1996 r. o utrzymaniu czystości i porządku w gminach (Dz. U. Nr 132, poz. 622 z późn. zm.).
10. Ustawa ma wejść w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

W sprawie projektu ustawy zasięgnięto opinii urzędów wojewódzkich i marszałkowskich, a także placówek naukowo-badawczych.

Projekt ustawy był przedmiotem konsultacji społecznych z izbami gospodarczymi, związkami zawodowymi oraz organizacjami pozarządowymi.

Z uwagi na fakt, że zaproponowane zmiany w ustawie o wprowadzeniu ustawy – Prawo ochrony środowiska, ustawy o odpadach oraz o zmianie niektórych ustaw mają charakter uściślający i doprecyzowujący, a nie zmieniają istoty instytucji prawnych już funkcjonujących, nie powodują one skutków ekonomicznych i społecznych.

**SEKRETARZ
KOMITETU INTEGRACJI EUROPEJSKIEJ
SEKRETARZ STANU
W MINISTERSTWIE SPRAW ZAGRANICZNYCH**

Prof. dr hab. Danuta Hübner
Sekt. Min. DH/200/2002/DPE-os/el

Warszawa,

12

lipca 2002 r.

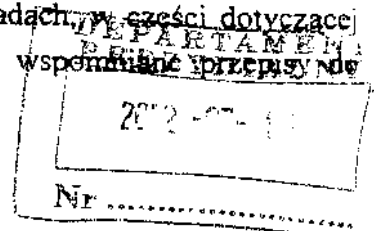
**Pan
Aleksander Proksa
Sekretarz Rady Ministrów**

Szanowny Panie Ministrze,

Opinia o zgodności projektu ustawy o zmianie ustawy o odpadach, ustawy o opakowaniach i odpadach opakowaniowych, ustawy o obowiązkach przedsiębiorców w zakresie gospodarowania niektórymi odpadami oraz o opłacie produktowej i opłacie depozytowej oraz ustawy o wprowadzeniu ustawy - Prawo ochrony środowiska, ustawy o odpadach oraz zmianie niektórych ustaw, z prawem Unii Europejskiej, wyrażona na podstawie art. 2 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 8 sierpnia 1996 r. o Komitecie Integracji Europejskiej (Dz. U. Nr 106, poz. 494) przez Sekretarza Komitetu Integracji Europejskiej, Minister Danutę Hübner, działającą z upoważnienia Przewodniczącego Komitetu Integracji Europejskiej

W związku z przedłożonym projektem ustawy (pismo nr RM-10-87-02), pozwalam sobie wyrazić następującą opinię:

1. Projektowana ustawa ma w swoim założeniu wyeliminować wątpliwości jakie towarzyszyły stosowaniu dotychczasowych przepisów zawartych w nowelizowanych ustawach.
2. W art. 1 projektu ustawy przewidziane są zmiany do ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. o odpadach. W ust. 1 opiniowanego projektu przewiduje się nowelizację art. 4 ust. 1 pkt. 2 wspomnianej ustawy o odpadach polegającą na upoważnieniu Ministra właściwego do spraw środowiska do wydania rozporządzenia określającego warunki, w których uznaje się, że odpady posiadają właściwości, które kwalifikują je jako niebezpieczne. Tym samym projekt ustawy zmienia załącznik 4 do ustawy o odpadach, w części dotyczącej szczegółowej klasyfikacji właściwości odpadów, przenosząc wspomniane przepisy do

przyszłego rozporządzenia. Z uwagi na regulowaną materię zabieg ten należy uznać za słuszny i trzeba zgodzić się z uzasadnieniem, iż opisane rozwiązanie uchroni przed częstymi nowelizacjami ustawy o odpadach. Analogiczne rozwiązanie zastosowano w Unii Europejskiej, gdzie listę warunków określa Decyzja Komisji 2000/532/WE z 3 maja 2000 zastępująca Decyzję 94/3/WE ustanawiającą listę odpadów zgodnie z Artykułem 1 (a) Dyrektywy Rady 75/442/EWG o odpadach oraz Decyzję Rady 94/904/WE ustanawiającą listę odpadów niebezpiecznych zgodnie z Artykułem 1(4) Dyrektywy Rady 91/689/EWG z dnia 12 grudnia 1991 w sprawie odpadów niebezpiecznych (Dz. Urz. WE Nr L 226 z 06.09.00). Wspomniana Decyzja została, w ciągu kilku miesięcy znowelizowana Decyzjami Komisji: 2001/118/WE, 2001/119/WE i 2001/573/WE.

3. W opiniowanym projekcie ustawy zawarta jest propozycja nowelizacji art. 17 ustawy o odpadach, która ma ograniczyć krąg podmiotów zobowiązanych do uzyskania pozwolenia na wytwarzanie odpadów. Rozwiązanie to nie narusza Dyrektywy Rady 75/442/EWG, gdyż ta, w art. 9 wymaga stosownych zezwoleń uzyskanych przez przedsiębiorstwa, które przeprowadzą działania wymienione w załącznikach do Dyrektywy: II A określającym czynności polegające na unieszkodliwianiu odpadów oraz II B zawierającym listę czynności prowadzących do odzysku odpadów. Zawarte we wspomnianych załącznikach działania wykraczają poza użytą w ustawie definicję „wytwórcy odpadów”. W związku z powyższym przepisy polskie można traktować jako surowsze gdyż, przy braku dodatkowej specyfikacji, które z działań wytwórcy są objęte koniecznością uzyskania pozwolenia, zawarty w polskich przepisach zakres obowiązkowego pozwolenia jest szerszy niż przewiduje to Dyrektywa Rady 75/442/EWG. System polski opiera się na założeniu, iż zezwolenia wymaga przede wszystkim samo wytworzenie odpadów, podczas gdy Dyrektywa przewiduje, iż obowiązek posiadania zezwolenia uzależniony jest od charakteru dokonywanych czynności.
4. Propozycja dodania do art. 33 ustawy o odpadach ust. 5a – 5c zmierza do racjonalizacji prowadzenia rejestru posiadaczy odpadów poprzez umożliwienie wykreślenia posiadaczy odpadów, którzy naruszają przepisy ustawy. Należy przypomnieć, iż zgodnie z art.12 Dyrektywy Rady 75/442/EWG przedsiębiorstwa, które profesjonalnie zajmują się zbieraniem lub transportem odpadów lub które przygotowują odpady do usuwania lub odzysku materiałów w imieniu innych (sprzedawcy lub pośrednicy) są wyłączone z obowiązku uzyskania pozwolenia i muszą podlegać rejestracji. W Polsce kwestie związane z wymogami dotyczącymi zwolnienia z posiadania zezwolenia i zastąpienia go obowiązkiem rejestracyjnym ma rozstrzygnąć rozporządzenie Ministra właściwego do spraw gospodarki. Po wydaniu wspomnianego rozporządzenia będzie możliwa ocena zgodności polskich regulacji z prawem wspólnotowym.
5. Opiniowany projekt wprowadza zmianę do art. 39 ustawy o odpadach, zgodnie z którą w przypadku, gdy regeneracja olejów odpadowych nie będzie możliwa będzie można

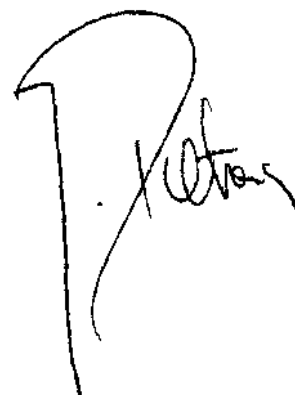
zastosować inne metody odzysku, a nie jak dotychczas wyłącznie metodę spalania z odzyskiem energii. Opisane powyżej rozwiązanie nie narusza postanowień Dyrektywy Rady 75/439/EWG z dnia 16 czerwca 1975 r. w sprawie usuwania olejów odpadowych (Dz. Urz. WE Nr L 194 z 25.07.75). Wspomniana Dyrektywa Rady 75/439/EWG, w art. 3 wymaga jedynie, by państwa członkowskie zastosowały konieczne środki aby, o ile to możliwe usuwanie olejów odpadowych odbywało się poprzez regenerację i ewentualnie inne alternatywne metody spalania.

6. Przewidywane przez projekt ustawy zmiany w art. 49 ustawy o odpadach dotyczące kwalifikacji kierownika spalarni są zgodne z wymogiem stawianym przez przepis zawarty w art. 3 obowiązującej do roku 2005 Dyrektywy Rady 94/67/WE z dnia 16 grudnia 1994 roku w sprawie spalania odpadów niebezpiecznych (Dz. Urz. WE Nr L 365 z 31.12.94), uzależniającym wydanie pozwolenia na działalność spalarni od przyjęcia środków zapewniających właściwe nią kierowanie. Projektowana zmiana nie narusza również art. 4 Dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2000/76/EC z dnia 4 grudnia 2000 roku w sprawie spalania odpadów (Dz. Urz. WE Nr L 332 z 28.12.2000).
7. Projekt ustawy wprowadza zmiany w art. 57 ustawy o odpadach, w kwestiach dotyczących zasad składowania odpadów niebezpiecznych, zmierzające do wyeliminowania pewnych nieprawidłowości w zakresie metod składowania niektórych odpadów niebezpiecznych. Proponowana zmiana nie narusza postanowień Dyrektywy Rady 99/31/WE z dnia 26 kwietnia 1999 roku w sprawie składowania odpadów (Dz. Urz. WE Nr L 182 z 16.07.99), w materii dotyczącej wydzielenia składowiska dla odpadów niebezpiecznych i odpadów nie posiadających kwalifikacji, jako niebezpieczne.
8. W art. 2 projektu ustawy zawarte są przepisy nowelizujące ustawę z dnia 11 maja 2001 r. o opakowaniach i odpadach opakowaniowych. W prawie wspólnotowym, aktem prawnym, który reguluje zagadnienie odpadów pochodzących z opakowań jest Dyrektywa Parlamentu i Rady 94/62/WE z dnia 20 grudnia 1994 roku w sprawie opakowań i odpadów z opakowań (Dz. Urz. WE Nr L 365 z 31.12.94). Proponowana przez projekt ustawy zmiana jest zgodna z postanowieniami art.11 Dyrektywy Parlamentu i Rady 94/62/WE.
9. W art. 3 projekt ustawy przewiduje zmiany do ustawy z dnia 11 maja 2001 r. o obowiązkach przedsiębiorców w zakresie gospodarowania niektórymi odpadami oraz o opłacie produktowej i opłacie depozytowej. Proponowane zmiany zmierzają do uporządkowania, zawartych w art. 11 ustawy o obowiązkach przedsiębiorców w zakresie gospodarowania niektórymi odpadami oraz opłacie produktowej i opłacie depozytowej, procedur dotyczących przedkładania przez przedsiębiorców potwierdzenia wykonania obowiązkowego odzysku i recyklingu. Obowiązek przedłożenia przez przedsiębiorcę stosownego zaświadczenia jest zgodny z art. 12 Dyrektywy Parlamentu Europejskiego i

Rady 94/62/WE w sprawie opakowań i odpadów z opakowań. Również proponowane zmiany w treści załącznika I do wspomnianej ustawy nie naruszają postanowień w.w. Dyrektywy, w tym jej art. 10 oraz 11.

W konkluzji stwierdzam, iż projekt ustawy o zmianie ustawy o odpadach, ustawy o opakowaniach i odpadach opakowaniowych, ustawy o obowiązkach przedsiębiorców w zakresie gospodarowania niektórymi odpadami oraz o opłacie produktowej i opłacie depozytowej oraz ustawy o wprowadzeniu ustawy – Prawo ochrony środowiska, ustawy o odpadach oraz zmianie niektórych ustaw, jest zgodny z prawem Unii Europejskiej.

Z poważaniem,

Do uprzejmej wiadomości:
Pan Stanisław Żelichowski
Minister Środowiska

Tłoczono z polecenia Marszałka Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej

Skierowano do druku 23 lipca 2002 r.

Cena 1,20 zł + 22% VAT

